

Fængsel — det fik vi Erfaring for ved Nyborg —, at det gennemgaaende koster godt og vel 5,000 Kr. pr. Celle. Da Arresthuset altsaa ligger paa Nytorv, vil det altid være nødvendigt, at Københavns Domhus kommer til at ligge i Tilknytning til dette.

Dette Lovforslag forudsætter en Overenskomst med Københavns Kommune, og denne Overenskomst er opnaaet. Ministeriet har forhandlet med Københavns Kommune; Magistraten har tiltraadt Overenskomsten, der er forelagt for Københavns Kommunalbestyrelse, og saa vidt jeg ved, har Kommunalbestyrelsen enstemmigt tiltraadt den. Jeg tror ogsaa, man kan sige, at denne Handel mellem Stat og Kommune er fordelagtig for begge Parter. Der findes som Bilag til Lovforslaget trykt forskellige Planer af disse Bygninger, som de vil komme til at se ud, naar Byggeforetagenderne er realiserede; og der er sat særligt Mærke ved de Lokaler, der er indtagne til Retslokaler.

I Forbindelse med dette Lovforslag har jeg den Ære at fremsætte Forslag til Lov om Indbetaling i Statskassen af en Del af Politikassernes Midler. Dette Lovforslag har ligesom det foregaaende været bebudet af mig tidligere i denne Rigsdags-samling. Tanken med dette sidste Lovforslag er at inddrage Politikassernes Midler, 500,000 Kr., i Statskassen, og det findes opportunt at gøre det netop i Forbindelse med det andet Lovforslag, der jo paabyrder Statskassen en Udgift fordelt paa nogle Aar af godt og vel 1½ Mill. Kr. Dette Lovforslag er i øvrigt ganske i Overensstemmelse med det Lovforslag, som blev fremsat i Rigsdagssamlingen 1909—10. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale disse to Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det Lovforslag, jeg herved har den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa at afhænde Opsynsmandsstedet Lysbrohus paa Silkeborg Distrikt og at forandre Lønningsvilkaarene for Opsynsmandstjenesten ved Lysbro Skovpart under nævnte Distrikt. Forholdet er nemlig det, at Tjenesten for Tiden er ledig og bestyres ved Konstitution. Tjenestelodden og dermed Tjenesteboligen har en for Distriktets Kunder uehdig Beliggenhed, og Tjenestelodden er mindre god, idet den kræver særdeles meget Arbejde af sin Besidder, og dette gaar ud over Tjenesten i Skoven, hvis han nemlig skal have det Udbytte af Tjenestelodden, som det er Forudsætningen at han skal have. Da nu

Tjenesten er ledig, og Lodden antagelig kan afhændes til en efter Omstændighederne særdeles god Pris — 12,000 Kr. nævner man —, er det fundet hensigtsmæssigt at skaffe Grundlag til Veje for Afhændelsen af Tjenestelodden mod, at der ydes Tjenestemanden 400 Krs øget Pengeløn. I Forbindelse hermed foreligger den Omstændighed, at Skovrideren nødvendigvis maa have Medhjælp ved Udførelsen af Kontorforretningerne. En saadan Medhjælp vil være at honorere med 400 Kr. Naar nu Tjenestemanden bliver fri for sin Jordlod, kan han faa saa megen Tid tilovers fra sin Tjeneste i Skoven, at han kan yde den Assistance, Skovrideren trænger til, og derved gaar altsaa Udgifterne til Medhjælpen og Pengelønsforøgelsen op op. Da den ny Tjenestebolig vil koste 8,500 Kr. og Lysbrohus Opsynsmandssted antagelig vil indbringe mindst 12,000 Kr., fremgaar det, at denne Transaktion efter samtlige foreliggende Omstændigheder vil være endog til positiv Fordel for Statskassen. Jeg nærer saaledes ikke Tvivl om, at det høje Ting efter den Stilling, det har taget til lignende tidligere Lovforslag, vil lade nærværende Lovforslag nyde velvillig og hurtig Fremme. Ud fra denne Forventning anbefaler jeg Sagen til det høje Ting.

Ministeren for Handel og Søfart (Munus): Jeg skal herved have den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Beskyttelse for Fællesmærker. Ved en i 1883 i Paris indgaaet Konvention stiftedes en international Union, som er tiltraadt af Danmark, og hvorved der sikredes Beskyttelse for den industrielle Ejendomsret. Paa en i 1911 i Washington afholdt Konference er Konventionen blevet vedtaget i en ændret Skikkelse. For at denne Konvention kunde tiltrædes af Danmark, vilde det imidlertid være nødvendigt, at der foretoges forskellige, ret vidtgaaende Forandringer i forskellige Love, ikke alene i Varemærkeloven, men ogsaa i Patentloven og i Mønsterloven. Man har derfor fra dansk Side foretrukket at afvente Udviklingen og se, hvordan de andre Nationer vilde stille sig, om man skulde tiltræde denne Vedtagelse eller ikke. Man har kunnet gøre det saa meget roligere, som den Stilling, Danmark indtager i Unionen, foreløbig ikke paa nogen Maade er forandret derved.

Der er imidlertid et Omraade, hvor man har ment det rigtigt og ønskeligt at skride til en Forandring og gøre det saa